

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **Prof. Ing. L. S., DrSc.**, zastoupeného JUDr. Jaromírem Kovaříkem, advokátem se sídlem Chlumova 10, 130 85 Praha 3, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Brně**, se sídlem Moravské nám. 1, 602 00 Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2008, sp. zn. ZKI-O-164/689/2008, za účasti osoby zúčastněné na řízení: J. B., v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 3. 2011, čj. 30 Ca 14/2009 - 48,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 3. 2011, čj. 30 Ca 14/2009 - 48, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 13. 1. 2009 se žalobce domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2008, čj. ZKI-O-164/689/2008, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrálního pracoviště Pelhřimov, ze dne 25. 7. 2008, čj. OR-180/2004-304, jímž bylo rozhodnuto ve věci opravy chyby v katastrálním operátu.

[2] Krajský soud usnesením ze dne 29. 3. 2011, čj. 30 Ca 14/2009 - 48, žalobu odmítl. V odůvodnění poukázal na doručenkou ve správním spisu, z níž zjistil, že žalobou napadeného rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručeno již dne 5. 11. 2008. Lhůta pro podání žaloby tak v souladu s § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) skončila dne 5. 1. 2009, přičemž tento den byl běžným pracovním dnem. Žaloba však byla k poštovní přepravě podána až dne 9. 1. 2009, tj. čtyři dny po lhůtě pro podání žaloby, jejíž

zmeškání nelze podle § 72 odst. 4 s. ř. s. prominout. Proto krajský soud žalobu odmítl jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

II. Kasační stížnost žalobce a vyjádření k ní

[3] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce včasnou kasační stížnost podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nezákonnost, neboť žaloba byla podle jeho názoru podána včas. Doručení rozhodnutí žalovaného totiž nastalo dne 5. 11. 2008: toho dne byl učiněn poštovním doručovatelem toliko pokus o doručení, avšak adresát zásilky nebyl zastižen. Zásilka byla proto uložena na poště, kde byla vyzvednuta v úložní lhůtě dne 19. 11. 2008. V doplnění kasační stížnosti žalobce k tomuto svému tvrzení doložil sdělení České pošty, s. p., ze dne 18. 4. 2011, čj. ČP/42057/2011/PPH/1, a fotokopii obálky.

[4] Žalobce konstatoval, že mu byla postupem krajského soudu bezprecedentním způsobem zkrácena jeho práva, když soud žalobu odmítl na základě tvrzení a domněnek, které neodpovídají skutečnosti. Jelikož právní následky flagrantně nezákonného postupu krajského soudu by pro žalobce znamenaly nenahraditelnou újmu, žalobce navrhl, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Nenahraditelná újma má přitom spočívat v tom, že s nemovitostí, na níž vázne zástavní právo, jež je předmětem řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, by mohlo být bez přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nakládáno tak, jako by zástavní právo ve vztahu k ní neexistovalo.

[5] Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Krajského soudu v Brně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný ani osoba zúčastněná na řízení se v poskytnuté lhůtě ke kasační stížnosti nevyjádřili.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a není důvodné kasační stížnost odmítnout pro nepřípustnost. Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

[8] Kasační stížnost je důvodná.

[9] Podstatou předloženého sporu je otázka, který den bylo zástupci žalobce doručeno rozhodnutí žalovaného. Generální plná moc zástupce žalobce je přitom založena ve správním spisu, takže není pochyb o tom, že rozhodnutí žalovaného mělo být doručováno pouze tomuto zástupci (§ 34 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

[10] Ve správním spisu je k originálu rozhodnutí žalovaného připojena doručenka s modrým pruhem do vlastních rukou, na níž je jako adresát uveden zástupce žalobce. V levé části doručenky je pak vyplněno, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 5. 11. 2008. Na dalším řádku je uvedeno, že uložená zásilka byla vyzvednuta dne 5. 11. 2008, a k tomuto datu je připsána poznámka „NEZASTIŽEN“. Dále je na doručence v kolonce pro otisk denního razítka a podpis vydávajícího pracovníka uveden podpis A. K. a razítko s datem 19. 11. 2008.

[11] Doručenka je veřejnou listinou; není-li prokázán opak, považují se údaje uvedené na doručence za pravdivé (§ 50f odst. 3 ve spojení s § 50g a § 134 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád). Tuto vlastnost pravdivosti však stěží může mít dokument, který je pro svou vnitřní rozpornost nesrozumitelný. Výše popsanou doručenku přitom ani nelze označit jinak, než jako vnitřně rozpornou, neboť z ní není možné jednoznačně a bez pochybností určit, zda byla zásilka vydána již dne 5. 11. 2008, nebo zda adresát tento den nebyl zastižen a zásilka byla vydána až dne 19. 11. 2008, případně zda byla vydána v úplně jiný den.

[12] Nejvyšší správní soud se otázkou doručování správních rozhodnutí a posuzování včasnosti správní žaloby zabýval v nedávném rozsudku ze dne ze dne 12. 8. 2010, čj. 7 Afs 63/2010 - 65, publikovaném na www.nssoud.cz. Podle zde uvedeného názoru „je povinností správního soudu, pokud dospěje oproti žalobci k závěru, že napadené rozhodnutí bylo doručeno (oznámeno) žalobci v jiný den než v den jak bylo uvedeno v žalobě, a tato okolnost by měla mít za následek odmítnutí žaloby pro opožděnost, umožnit žalobci vyjádřit se k této okolnosti a navrhnout na podporu svých tvrzení důkazní prostředky. Teprve po té lze uvážit otázku včasnosti podané žaloby. Pokud tak krajský soud neučiní a bez dalšího žalobu odmítne, tak jak to učinil v této věci, zatíží své řízení vadou, která ve svém důsledku mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, resp. měla za následek, že o věci samé nebylo vůbec rozhodováno. Usnesení o odmítnutí žaloby založené na takové vadě řízení před krajským soudem Nejvyšší správní soud zruší pro jeho nezákonnost.“

[13] Kasační soud dospěl k závěru, že právě uvedený právní názor lze obdobně aplikovat i na projednávaný případ. Jestliže krajský soud posuzuje včasnost správní žaloby pouze na základě doručenky založené ve správním spisu, která je však vnitřně rozporná, není oprávněn bez dalšího vybrat jedno z v úvahu přicházejících dat, jež by mohlo být datem doručení správního rozhodnutí. V takové situaci je krajský soud povinen v součinnosti s žalobcem, žalovaným či třetími osobami odstranit pochybnosti vyplývající z doručenky a postavit na jisto, který den bylo správní rozhodnutí žalobci či jeho zástupci v souladu s platnými procesními předpisy doručeno.

[14] Pokud takto krajský soud v projednávaném případě nepostupoval, nedal žalobci prostor k vyjasnění rozporných údajů na doručence a bez dalšího usoudil, že napadeného rozhodnutí žalovaného bylo zástupci žalobce doručeno dne 5. 11. 2008, zatížil soudní řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Jelikož Nejvyšší správní soud na základě shora předestřené argumentace shledal, že usnesení Krajského soudu v Brně bylo nezákonné, zrušil jej podle § 110 odst. 1 s. ř. s. a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm je krajský soud vázán shora uvedeným právním názorem, tj. v součinnosti s žalobcem (zahrnující posouzení důkazních prostředků předložených žalobcem v řízení o kasační stížnosti) a případně též s žalovaným či třetími subjekty postaví na jisto, který den bylo zástupci žalobce rozhodnutí žalovaného doručeno.

[16] Jelikož Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti bezprostředně po předložení věci krajským soudem, nezabýval se pro bezpředmětnost návrhem žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[17] V novém řízení rozhodne krajský soud i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. září 2011

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně
senátu